

Sygn. akt: VII C 1067/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Rejonowy VII Wydział Cywilny w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Oszczeđa
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alicja Wojdyło

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa P. E.

przeciwko stronie pozwanej (...) S.A w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda P. E. kwotę 3.000,00 złotych (słownie: trzy tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1.010,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje powodowi, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Legnicy) kwotę 277,94 złotych tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych od nieuwzględnionej części roszczenia,

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Legnicy) kwotę 83,02 złotych tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych od uwzględnionej części roszczenia.

Sygn. akt VII C 1067/12

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 31.07.2012 roku skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. powód P. E. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 13.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.06.2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu żądania wskazał, że w dniu 23.03.2012 roku pracował przy wózku akumulatorowym, wówczas około godz. 8.00 doszło do zdarzenia wózka z samochodem marki L. o nr. rej. (...) kierowanym przez B. K.. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej. Powód po zdarzeniu przywieziony został do szpitala, gdzie stwierdzono stłuczenie obu kolan oraz przemieszczenie dobowe rzepek lewej wraz ze zwężeniem przestrzeni pozarzępkowej ze strony lewej. W poradni neurologicznej w dniu

05.04.2012r stwierdzono skręcenie kręgosłupa szyjnego. Strona pozwana uznała roszczenie z tytułu zadośćuczynienia na kwotę 3000złoty. W ocenie powoda kwota zadośćuczynienia jest nieadekwatna do rozmiaru doznanych przez niego obrażeń, związanego z nimi bólu i cierpienia, długotrwałości leczenia oraz rehabilitacji oraz innych negatywnych skutków, jakie wypadek wyrządził w jego życiu ograniczając jej aktywność życiową.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu przyjętego stanowiska przyznała, że ponosi odpowiedzialność cywilną za skutki wypadku, któremu powód uległa w dniu 23.03.2012 roku. Podała, że przeprowadziła postępowanie likwidacyjne szkody, w którym ustaliła, że powód w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała skutkujących 1 % uszczerbkiem na zdrowiu i w związku z tym wypłaciła mu kwotę 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia, oraz kwotę 498,08zł tytułem kosztów leczenia. Kwota zadośćuczynienia w wysokości 3000 złotych – w jej ocenie – rekompensuje doznane przez powoda w związku z wypadkiem cierpienia fizyczne i psychiczne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.03. 2012r powód pracował na terenie (...)w L. prowadząc wózek akumulatorowy. P. E. przewoził wózkiem ostatni kontener z granulami. Około godziny 8.00 doszło do zdarzenia wózka akumulatorowego z samochodem marki L. o nr. rej. (...) kierowanym przez B. K.. Przyczyną wypadku było zjechanie samochodu marki L. na lewą stronę jezdni (ścieżce zakrętu), którą to stroną w sposób prawidłowy poruszał się powód –kierowca wózka akumulatorowego.

Sprawcę zdarzenia łączyła ze stroną pozwaną umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Strona pozwana przejęła odpowiedzialność ubezpieczeniową.

/bezsporne/

W wyniku wypadku powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego i stawów kolanowych.

dowód: opinia biegłych k-50-54

uzupełniająca opinia biegłych k-91-92

Pierwszej pomocy powodowi (lat 31) udzieliło Pogotowie Ratunkowe w L., które zawiozło powoda do szpitala. Dokonano prześwietlenia kolan, wypisano mu leki przeciwbólowe i maści na opuchliznę. Po trzech dniach powód zaczął odczuwać bóle kręgosłupa i głowy. Został skierowany do neurologa. Miał zalecenie chodzenia w kołnierzu ortopedycznym przez 14 dni.

Wynik badania diagnostycznego przeprowadzonego w (...)dnia 23.03.2012r wykazał brak ewidentnych zmian pourazowych. Rzepka lewa ustawiona asymetrycznie przemieszczona do bocznie. Nieznacznie zawężona przestrzeń pozarzępkowa po stronie lewej. Badanie MR kręgosłupa szyjnego wykazało zniesienie lordozy szyjnej, niewielkie dokonałowe wypuklenie krążków między kręgowych na poziomie C3-C4 i C-6-C7, zmiany zwyrodnieniowe pod postacią psteofitów.

Badanie w (...)w dniu 17.04.2012r wykazało: zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi.

dowód: dokumentacja medyczna w aktach szkody

przesłuchanie powoda k-37- 38;

W okresie powypadkowym powód stosował leczenie farmakologiczne oraz cykl zabiegów rehabilitacyjnych z powodu urazu kolan. Do chwili obecnej powód odczuwa występowanie bólów głowy ustępujących po lekach przeciwbólowych, uczucie sztywności kręgosłupa szyjnego i parestezji rąk. Po obciążeniu występują obrzęki kolan oraz bóle kręgosłupa

szyjnego, uczucie sztywności kręgosłupa. Wcześniej w 2008r powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego. Leczenie zakończono w dniu 27.04.2012 roku. U powoda stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego, których nie należy wiązać z przebyłym urazem w 2012 roku.

Przed wypadkiem powód była osobą zdrową fizycznie, aktywną zawodowo. Obecnie powód po przebudzeniu się ma opuchnięty kręgosłup szyjny. Musi wykonywać odpowiednie ćwiczenia, aby utrzymać sprawność ruchową w ciągu dnia. Powód pracuje fizycznie przy produkcji siarczanu miedzi, który pakuje i układa na palety. Czynności te wymagają schylenia się, kucania, podnoszenia. Doznane urazy przeszkadzają powodowi przy wykonywaniu pracy. Powodowi - w sytuacji, gdy się przedźwiga - puchną kolana. Powód smaruje kolana różnymi maściami. Powoda po wypadku boli głowa.

Obrażenia, jakich powód doznał w wypadku z dnia 23.02.2012 roku, skutkują 1% uszczerbkiem na jej zdrowiu i są związane z okresowo występującymi bólami kręgosłupa szyjnego i uczuciem zwiększonego napięcia w tej okolicy. W badaniu biegli stwierdzili prawidłowy stan przedmiotowy układu ruchu i układu nerwowego. Stawy kolanowe są zwarte z prawidłową ruchomością. W okresie po przebyłym urazie powód odczuwał dolegliwości bólowe, które wpływały na jakość życia powoda i powodowały utrudnienia w zakresie dźwigania, nadmiernego obciążania kręgosłupa. Zakres tych utrudnień nie był znaczny, nie powodowa podjęcia leczenia rehabilitacyjnego kręgosłupa szyjnego. W badaniu nie stwierdzono zaburzeń w zakresie narządu ruchu i układu nerwowego.

dowód: opinia biegłych k-50-53

uzupełniająca opinia biegłych k-92-93

przesłuchanie powoda k- 37-38

akta szkody

Orzeczeniem Lekarza orzecznika ZUS powodowi ustalono 10 % uszczerbek na zdrowiu Nr pozycji tabeli 94a % i nr pozycji tabeli 156 5%.

dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k-95

Pismem z dnia 28.05.2012r powód wezwał stronę pozwaną do wypłaty zadośćuczynienia w wysokości 16.000 złotych z tytułu zadośćuczynienia w związku z uszkodzeniem ciała oraz wywołanym rozstrojem zdrowia.

W toku postępowania przesądowego, decyzją z dnia 11.06.2012r strona pozwana uznała roszczenie z tytułu zadośćuczynienia do kwoty 3.000 złotych. **Dowód:** akta szkodowe

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W sprawie pozostawało bezspornym, że sprawca zdarzenia, któremu powód uległ w dniu 23.03.2012 roku był ubezpieczony z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Strona pozwana zresztą nie kwestionowała podstawy swojej odpowiedzialności. Istota przedmiotowego sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda w następstwie wypadku, wysokości doznanego przez niego uszczerbku na zdrowiu.

Na wstępie wymaga przytoczenia art. 822 k.c. statuujący odpowiedzialność odszkodowawczą ubezpieczyciela. Jego odpowiedzialność sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Szczegóły tej odpowiedzialności są unormowana w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz.1152). Według art. 36 ust. 1 tej ustawy

odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani - na podstawie przepisów prawa cywilnego - do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność tą reguluje również ustawa z dnia 22 maja 2003 r. działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151).

Zgodnie z treścią art. 436 kc w zw. z art. 435 kc samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 kc naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkoda majątkowa jest to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 kc wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody.

W orzecnictwie i w doktrynie przyjęte jest, że za szkodę powstałą w wyniku ruchu pojazdu mechanicznego odpowiadają in solidum posiadacz (kierowca) tego pojazdu i ubezpieczyciel, przy czym poszkodowany może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. W świetle zaś art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Odszkodowanie o którym mowa w w/w przepisie obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. Są to zarówno koszty leczenia, nabycia protez i innych koniecznych aparatów. Nadto w świetle art. 362§2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Sąd może przyznać nadto poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne, ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze, że jego celem jest wyłącznie złagodzenie doznanej przez poszkodowanego krzywdy, wobec czego utrata zdolności do pracy zarobkowej może mieć wpływ na wysokość zadośćuczynienia tylko o tyle, o ile łączy się z poczuciem krzywdy spowodowanej niemożnością wykonywania wybranego i wyuczonego zawodu. Krzywdą w rozumieniu art. 445 k.c. będzie z reguły trwałe kalectwo poszkodowanego powodujące cierpienia fizyczne oraz ograniczenie ruchów i wykonywanie czynności życia codziennego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że Sąd orzekając w zakresie zadośćuczynienia za punkt wyjścia uznał przede wszystkim ustalenie rzeczywistych następstw zdarzenia jakiemu uległ

powód - od ich skali zależy bowiem nie tylko ustalenie związku przyczynkowego pomiędzy zdarzeniem a leczeniem i rehabilitacją, ale także wysokość zadośćuczynienia.

Ze sporządzonej przez biegłych neurologa J. W., chirurga urazowego i ortopedy S. L. (k-50-53) opinii wynika, że w następstwie zdarzenia szkodowego powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1%, na który to uszczerbek składa się uraz w postaci stanu po urazie kręgosłupa szyjnego i stawów kolanowych w związku ze zdarzeniem z dnia 23.02.2012r. Zdiagnozowane zmiany dyskopatyczne i zwyrodnieniowe kręgosłupa nie należy wiązać ze zdarzeniem z dnia 23.03.2012 roku. Wprawdzie Lekarz Orzecznik ZUS uznał 10 % uszczerbku na zdrowiu, lecz badanie biegłych sądowych miało miejsce 4,5 miesiąca od badania przez lekarza orzecznika. Był to wystarczający okres czasu, aby stan zdrowia uległ poprawie. Biegli sądowi wydając opinię uwzględnili wyniki zawarte w dokumentacji medycznej oraz stan przedmiotowy powoda w chwili badania. Zdaniem biegłych nawracające dolegliwości bólowe mogą być wynikiem zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych kręgosłupa. Biegli w dniu badania nie stwierdzili ograniczenia ruchomości w zakresie stawu kolanowego. Na podstawie badania powoda oraz przedłożonej dokumentacji medycznej biegli uznali, że leczenie powoda zostało zakończone w dniu 27 kwietnia 2012 roku.

W okresie powypadkowym powód stosował leczenie farmakologiczne oraz zabiegi rehabilitacyjne z powodu urazu kolan. Nosił 14 dni kołnierz ortopedyczny. Do chwili obecnej powód odczuwa występowanie bólów głowy ustępujących po lekach przeciwbólowych, uczucia sztywności kręgosłupa szyjnego i parestezję rąk. Po obciążeniu występują obrzęki kolan oraz bóle kręgosłupa szyjnego, uczucie sztywności kręgosłupa.

Przed wypadkiem powód będący osobą młodą - 31 lat, był osobą zdrową fizycznie, aktywną zawodowo . Obecnie powód po przebudzeniu się ma opuchnięty kręgosłup szyjny . Musi wykonywać odpowiednie ćwiczenia aby utrzymać sprawność ruchową w ciągu dnia. Powód pracuje fizycznie. Czynności w pracy wymagają schylenia się, kucania, podnoszenia. Powodowi w sytuacji, gdy się przedzwiąga, puchną kolana, które smaruje różnymi maściami.

Sąd miał przy tym na uwadze, że przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia obowiązuje zasada umiarkowania wyrażająca się w uwzględnieniu wszystkich okoliczności oraz skutków doznanego kalectwa (wyrok SN z dnia 3 maja 1972 r., I CR 106/72, Monitor Prawniczy - Zestawienie Tez 2001/8 str. 4). Zadośćuczynienie z art. 445 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być nadto dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a m.in. również wieku poszkodowanego i czasu trwania jego cierpień.

Mając na uwadze ustalony uszczerbek na zdrowiu, okres leczenia, rehabilitacji oraz obecny stan zdrowia powoda w ocenie Sądu winien otrzymać zadośćuczynienie w łącznej kwocie 6000 złotych. Skoro powód już otrzymał kwotę 3000 złotych Sąd przyznał zatem powodowi kwotę dalszą 3000 złotych. Dalej idące powództwo Sąd oddalił jako nieusprawiedliwione wynikiem postępowania.

Powodowi od zasądzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powyższa regulacja jest koherentna tak z treścią art. 455 k.c. oraz w poglądem judykatury, a dalej z poglądem przedstawicieli piśmiennictwa w tym zakresie. Wskazuje się, że skoro świadczenie z czynów niedozwolonych, jest świadczeniem bezterminowym, zobowiązany to jego spełnienia, w tym także ubezpieczyciel, winien spełnić świadczenie niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. W realiach przedmiotowej sprawy na niezwłoczność należy patrzeć przez pryzmat art. 817§1 k.c. Z chwilą wezwania do zapłaty (co powoduje przekształcenie zobowiązania bezterminowego w terminowe) oraz z upływem terminu do spełniania świadczenia, w tej sprawie z upływem 30 dni od daty wezwania, dłużnik- tu pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem danego świadczenia. Orzekając w tym przedmiocie Sąd miał na uwadze datę zgłoszenia roszczenia powoda (pismem z dnia 28.05.2012r powód wezwał stronę pozwana do zapłaty) . W konsekwencji Sąd przyznał odsetki ustawowe od dnia 28.06.2012 roku do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo Sąd oddalił jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Przepis powyższy przewiduje możliwość stosunkowego rozdelenia kosztów procesu w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań. W przedmiotowej sprawie powód wygrał w 23%. Powód poniósł koszty: 650 złotych z tytułu opłaty sądowej od pozwu, 51 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 600 złotych –zaliczka na biegłego. Łącznie 3701 złotych. Zatem powodowi przysługuje od pozwanego zwrot kwoty 851,23zł (23% z 3701zł). Pozwany wygrał sprawę w 77%. Poniósł koszty zastępstwa procesowego i opłaty od pełnomocnictwa 2417 złotych. Zatem przysługuje mu zwrot kosztów od powoda 1861,09 złotych (77% z 2417zł). Po wzajemnej kompensacji tych kosztów powód winien zwrócić stronie pozwanej kwotę 1010 złotych (1861,09-851,23zł), o czym orzeczono w pkt. III wyroku.

Na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 roku Sąd obciążył powoda kwotą 277,94zł tytułem dalszych kosztów sporządzenia opinii przez biegłych (77% z kwoty 360,06 zł wyłożonej tymczasowo ze środków budżetowych Skarbu Państwa) a pozwanego kwotą 83,02 zł o czym orzeczono w pkt. IV i V wyroku.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.